

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 9. Varia S. Romualdi Monasteria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

in ejus præsentiam devenissent, mox ve- Sæculum XI.
lut ante Majestatem Dei tremefactis vi- A.C. 1025
sceribus formidarent.

§. IX.

Varia S. Romualdi Monasteria.

Vir Sanctus exinde sapius de loco in
locum migrans, quocunque venisset,
viciniam virtutis suæ fama implebat, &
peccatores convertibat. Ideo vero fre-
quentissime locum mutabat, quod ubi-
cunque degeret, turba hominum pæne
innumerabilis concurreret. Itaque post-
quam unum locum Monachis impleffet,
constituto in eo Præposito, mox ad alium
iterum implendum festinabat. Ut ni-
hil dicamus de aliis Monasteriis, etiam
montem Sytriæ, in Umbria positum, in-
coluit; ubi ab uno monachorum suorum
insignem calumniam passus est. Huic
nomen erat Romanus, quem cum Ro-
mualdus pro suæ carnis immunditia non
modo verbis argueret, sed sæpe etiam
verberibus gravissimis coerceret, ausus
est Diabolicus vir eundem Reatum Ma-
gistro imponere. Et quamvis corpus
Senis decrepitum & operibus rigidis at-
tenuatum satis calumniam refelleret, ni-
hilominus fidem fecit impostor, & S. Vi-
ri Discipuli, injuncta ei pœnitentia, San-
cta Mysteria celebrare prohibuerunt. Il-
le Discipulorum imperio se subjiciens, ad

n. 75.

n. 78.

O 4

Sacro-

Sæculum XI. Sacrosanctum Altare per sex fere menses
A.C. 1025. accedere non præsumpsit. Tandem vero
 ipsi Divinitus præceptum, ut si Divinam
 timeret gratiam perdere, indiscretam
 simplicitatem postponeret, & Sacra Mis-
 sarum Solemnia magna fiducia celebra-
 ret. Paruit altera die Romualdus, cum-
 que ad secunda Missæ Secreta perven-
 tum esset, in Extasim raptus, Expositio-
 nem Psalmorum scribere jussus est, quæ
 hodieque in Monasterio Camaldulensi
 ipsius manu exarata asservatur.

In Sytria vir venerabilis per septem
 annos reclusus mansit, & nihilominus vix
 n. 79. ullo unquam tempore plures homines
 convertit, atque ad agendam poeniten-
 tiam volentes inclusit. Vergente ad se-
 nectutem ætate nihil de vitæ rigore re-
 laxavit. n. 80. Nam per unius Quadragesi-
 mæ spatium nihil aliud vel cibi vel potus

Vita S. Ro-
 mualdi.

sumpsit, nisi de modica farina & paucis
 herbis sorbitiunculam. Atque ita, quid
 vires ferrent, vel recusarent, tentabat.
 In æstate unam hebdomadam jejunando
 in pane & aqua transigebat, hebdomada
 sequente levi obsonio feria quinta refi-
 ciebatur. Si eum aliquando tentatio in-
 vaderet lautiozem cibum comedendi,
 parari eum præcipiebat, ori & naribus ad-
 movebat, & solo captato odore dicebat:
*o gula, gula, quam suavis tibi saperet iste
 cibus? sed væ tibi! ex eo nunquam gusta-
 bis.*

bis. Et sic intactum remittebat ad Cel-
 larium. Duo vel tria habebat cilicia, Sæculum XI.
A.C. 1025.
 quæ singulis mensibus mutabat. Capil-
 lorum & barbæ excrementa ipse sibi, sed
 raro, forficibus præscindebat. In Qua-
 dragesima, nisi necessitas cogeret, nun-
 quam prodibat, & non obstante vitæ ri-
 gore alacrem semper & hilarem vultum
 ostendebat. Referunt complures infir-
 mos non sine prodigio ab ipso sanatos,
 quamvis id suis meritis adscribi minime
 vellet. Cum discipulos suos in domos
 Sæcularium mitteret, iis panem vel po-
 ma, vel aliud a se benedictum dabat,
 quod ubi ægrotantes comedissent, pro-
 tinus sanitatem corporis recipiebant.

n. 81. & c.

n. 83.

n. 93.

Ceterum, Monachi Sytrientes omni-
 bus viribus ad vitæ monasticæ perfectio-
 nem ascendere contendebant. Omnes
 siquidem nudis pedibus incedebant, om-
 nes inculti, pallidi, & in extrema pau-
 pertate contenti. Non nulli obseratis
 januis clausi, ita mortui mundo videban-
 tur, velut in sepulchro jam positi. Vi-
 num ibi nemo noverat. Ipsi etiam mo-
 nachorum famuli, & custodes pecorum
 jejunabant, silentium servabant, flagellis
 se invicem cædebant, & ob quæcunque
 verba otiosa pœnitentiam flagitabant.
 Postquam autem S. Vir vidit, tot ibi
 esse Fratres, ut eos locus vix cape-
 ret, Abbate ipsis præposito, inviola-

O 5

tum

Sæculum XI. tum tenens silentium, Bifurcum se re-
A.C. 1025. cepit.

n. 94.

Inter hæc, cum Imperator Henricus in Italiam venisset, missis ad Beatum Virum nunciis rogavit, ut ad se invisere non gravaretur, promittens, facturum se, quæcunque præciperet. Romualdo autem id abnuente, & silentium frangere recusante, dixerunt Discipuli: *Magister, vides nos hic tanto numero esse, ut commode habitare non possimus; quapropter pete a Cæsare majus monasterium.* His Vir Sanctus responsum scripsit in hunc modum: *Scitote, quia Montis Amiati monasterium ex dono Regis habebitis. Deliberate, quem ibi Abbatem eligere debeatis.* Tum perrexit ad Imperatorem, qui accedenti assurgens magno cordis affectu in hanc vocem erupit: *utinam anima mea esset in corpore tuo!* rogavitque, ut sibi colloqueretur; sed illa die impetrare non potuit, ut silentium violaret. Postera die ad Palatium eunti certatim occurrunt Germani, salutant Virum Sanctum inclinatis humiliter cervicibus, & villos pelliceæ vestis, qua indutus erat, decerpunt, eos tanquam Sacras Reliquias studiose in patriam portaturi. Qua devotione Romualdus vehementer offensus & magno mœrore affectus, nisi obstitissent Discipuli, protinus Cellulam suam repetiisset.

Ingres-

S. Romualdus coram
S. Henrico.

Ingressus ad Imperatorem, diu de resti- Sæculum XI.
A.C. 1025.
tuendo jure Ecclesiarum, de violentia
Potentum, de oppressione pauperum dis-
seruit, & tandem pro suis Discipulis mo-
nasterium petiit. Cui postmodum Hen-
ricus Montis-Amiati monasterium tradi-
dit, ejecto inde quodam Abbate, multis
malis obnoxio. Istud Monasterium in *Ital. S. to. 3.*
Tuscia Territorii Clusiensis positum *p. 667.*
Rachis Rex Longobardorum circa an-
num 743. condiderat.

Inter Monasteria, ultimo vitæ suæ
tempore a S. Romualdo fundata, fuit *Mabill. ob*
Camaldulense, postea præ ceteris omni- *ser. ad vit.*
bus celebratum. Is locus, illa tempesta- *p. 278. Id.*
te *Campo Malduli* dictus, inter asperri- *iter Ital. p.*
mas Alpes Apenninas Diœcesis Aretinæ *180.*
situs, vallis est amœnissima, septem riga-
ta fontibus, quam Discipulis suis com-
modam delegit Romualdus, ibique Ec-
clesiam S. Salvatoris, & quinque Cellu-
las separatas, totidem Anachoretis desti-
natas, extruxit. His Petrum Venera-
bilem Præpositum dedit, Theodaldo Epi-
scopo Aretino, qui hanc Sedem anno
1023. obtinuit, consentiente.

§. X.

S. Romualdi obitus.

Sanctus Romualdus cum jam finem
suum imminere intelligeret, ad Mo- *vit. n. 100.*
nasterium suum in Valle de Castro re-
diit,